

N:o 105.

Af Herr **Ola Månsson**: *Om bankovinstens användande.*

Då jag äfven vid denna riksdag liksom förut i motion framställer mina tankar om lämpligaste sättet för bankovinstens användning, kan jag med skäl fatta mig kort och i hufvudsak hänvisa till de af mig vid flera föregående riksdagar om bankovinstens användning väckta förslag, hvilka sammanstämmande i sin motivering uttala den mening, att Riksbanken borde, för att kunna bestå i täflan med en mängd större och mindre enskilda banker, få behålla hela sin vinst och derigenom sättas i tillfälle att icke i den onda dagen svigta, utan ostörd af tidernas föränderlighet kunna fullgöra det stora mål, honom som centralbank åligger, nemligen upprätthålla myntvärdet och att hålla så tillräcklig guldvaluta, att icke den ringaste tanke till tvifvel bör kunna uppstå mot säkerheten att i tider af kanske större finansielt betryck, än det närvarande, kunna inlösa sina i form af sedlar utelöpande förbindelser; — och hvilken finansiell olycka skulle icke uppstå, om tvifvel på bankens förmåga härutinnan uppstode, och guldtillgången befunnes för knapp i jemförelse med efterfrågan? — Står Riksbanken redan nu, jemförd med de enskilda och till allmänheten, i så betryggad ställning, att alla farhågor och tvifvel om verklig valuta kunna tystas? Är damfästet vid bankluckan så tidsenligt inrättadt, att guld det ej för tidigt kan rinna bort, om genom en panik stormlöpning skedde? — Man får väl hoppas det bästa, emedan Kongl. Maj:t, uppå sin finansministers förslag, ifrågasatt ej mindre än 1,700,000 kronor af bankens vinst för statsverkets utgifter, hvaraf följer, att allenast något öfver en million skulle kvarblifva i banken, således icke ens hälften af vinsten; men då

flera föregående Riksdagar ansett banken behöfva minst hälften af sin upplupna vinst, och tiderna icke nu äro bättre än då i finansielt hänseende, torde det med skäl kunna betviflas, att Riksbanken tål en så stark åderlåtning; så, och ehuru jag tror det vore fördelaktigast att banken finge behålla hela förlidet års bankovinst, anser jag mig likväl icke nu böra begära allt, då trenne Riksdagar efter hvarandra ansett något öfver hälften åt Riksbanken böra lemnas, utan vill i öfverensstämmelse dermed vördsam-
ligen föreslå,

att af Riksbankens under år 1877 upplupna vinst 1,243,464 kronor 91 öre, må öfverlemnas till statsverket, samt återstoden 1,500,000 kronor, åt Riksbanken bibehållas, att, då fullmäktige finna sådant lämpligen kunna ske, begagnas till inköp af goda utländska statspapper, hvilka vid behof kunna användas för att stärka Riksbankens metalliska kassa.

Stockholm den 27 Januari 1878.

Ola Månsson,
från Blekinge.
